

[Statsministeren.]

man køber varen, og f. eks. ikke købe på afbetaling, før man har pengene til udgiften.

Endelig vil jeg mene, at den opsparing, man kan foretage i fællesskab, eller for at sige det direkte, den opsparing, der finder sted ved, at staten forøger sit overskud igen, er nødvendig, når det er den, der hurtigst kan sættes ind. Det er baggrunden for, at finansministeren har foreslået statsfinanserne styrket med et beløb, der kan anlås til at ligge på en god halv milliard kr. Gennemføres disse forslag, som er fremsat, i hvert fald med hensyn til nettoeffekten, vil vi være nået derhen, at vi igen har et statsoverskud på ca. 500 mill. kr., og så vil man have ydet et væsentligt bidrag til en stabilisering af den økonomiske situation.

Jeg bemærker, at alle de ting, jeg her har nævnt, må ses i deres sammenhæng. Der er altså for det første ikke bare tale om behandling af de forslag, der er fremsat; også de andre finansielle forholdsregler, jeg nævnte, må tages med. Jeg gør også opmærksom på, at skulle man fra oppositionens side — det har jeg forstået — mene, at der ingen grund er til at styrke statens finanser så stærkt og at bygge et sådant overskud op, er vi fra regeringens side meget villige til at høre på en sådan tankegang, men det forudsætter jo, at man anviser andre veje, som fører til den økonomiske balance, som jeg forstod at også det ærede medlem hr. Henry Christensen ønskede, og som jeg også er overbevist om man ønsker fra konservativ side. Det er vel trods alt det glædelige i den situation, vi står i, at om udgangspunktet, altså bedømmelsen af den økonomiske situation, og om målet er der nogenlunde enighed.

Uenigheden drejer sig om vejene. Der kan jeg gøre opmærksom på, at den gruppe af forslag, der er fremsagt af regeringen, også når vi betragter vore problemer på længere sigt, indebærer meget væsentlige fordele. For det første vil jo en forøgelse af overskuddet og større balance for vor økonomi kunne bevirke en tendens til efterhånden at sætte renten noget ned. Jeg vil endda mene, at selve overskuddet efterhånden kunne bidrageertil. Et af argumenterne fra oppositionens side mod bestræbelserne for at tilvejebringe store overskud har hidtil været, at man i løbet af

nogen tid bare forøger udgifterne igen, og så forsvinder overskuddet. Regeringen er meget villig til også at forhandle om dette spørgsmål. Vi har en idé om, at pengene kan henlægges i fonds. Man kan så efterhånden købe obligationer for dem, og derigennem kan renten efterhånden sænkes. Derigennem opnår man også, at pengene, som man mistror finansministeren og andre ministre for at ville bruge, ikke bruges. Jeg kunne tænke mig, at det sker både i forbindelse med Danmarks Erhvervsfond og også i forbindelse med egnsplanlægningen og i forbindelse med kommunerne. Der er mange måder at gøre det på. Regeringen nævner denne tanke. Når man spørger, hvorfor vi ikke har helt præcise forslag, skyldes det simpelt hen, at vi har ønsket at forhandle dette spørgsmål med oppositionen.

Slutresultatet skulle blive — det er det afgørende på længere sigt — at den vækst i dansk økonomi fortsætter, som satte ind efter 1957, og som faktisk har været meget udpræget; medens man i årene 1950-57 kun havde en vækstrate på 2 eller 2½ eller højst 3 pct., er man nu oppe på en vækstrate på fra 4 til 5 pct. Vi er alle interesseret i, at dette kan fortsætte. Jeg tænker ikke alene på den formelle beslutning om, at man i løbet af 10 år i det vesteuropæiske samarbejde skulle øge produktionen med 50 pct., men jeg tænker også på, at skal vi kunne imødekomme netop de mange ønsker, der stilles fra befolkningens side både til staten og kommunerne og også til forbedring af levefoden og til en udvikling på det sociale og kulturelle område, ja, så er det nødvendigt at fastholde denne økonomiske vækst. Regeringens udgangspunkt for en drøftelse er, at de forslag, vi stiller, vil muliggøre dette. Vi er villige til at forhandle med oppositionen om midlerne, men det afgørende er for os, at man ikke tager sådanne midler i anvendelse, at den økonomiske vækst, vi er inde i, ikke kan fortsætte.

Ordføreren for forespørgerne (Henry Christensen): Jeg vil gerne takke den højtærede statsminister for den redegørelse, han har givet os, og jeg vil også gerne benytte lejligheden til at takke statsministeren, fordi han har foranlediget, at vi fik tilstillet korrekturaftryk af den økonomiske årsoversigt, som vi har studeret med stor interesse, og